

Publicație editată de
Parohia TOMA COZMA, ISSN 2067 - 8274
 Str. Toma Cozma, nr. 41, cod poștal 700 554, Iași,
 tel/fax: 0232 211 273
 Preot paroh Mihai Mărgineanu, tel. 0742 044 844
 Preot II Iustinian-Ionuț Răduc, tel. 0729 935 888,
 Secretar redacție Vasilica Onofrei,
 tel. 0741 706 602
 redactor_sef@yahoo.com
 www.parohiatomacozma.ro,
 parohiatomacozma@gmail.com

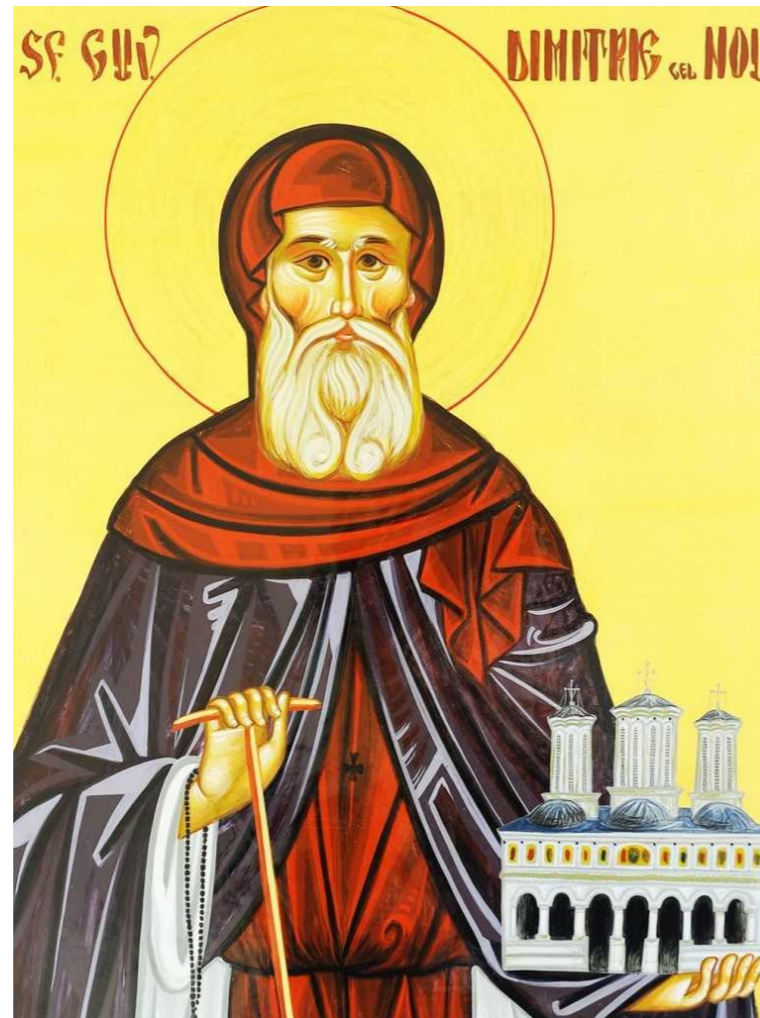
Se distribuie prin pangarul parohiei. Pentru susținerea
 acestei publicații, dar și pentru activitățile culturale și
 filantropice ale parohiei, primim donații în contul IBAN
 RO38 RZBR 0000 0600 0027 6450 deschis la Raiffeisen
 Bank Iași

PROGRAM LITURGIC LA BISERICA NOASTRĂ

- **Duminică, 23 octombrie,**
 - ora 8.00, Slujba Utreniei urmată de
 Sfânta Liturhie
 - ora 18.00, Paraclisul Maicii Domnului
- **Marti, 25 octombrie,**
 - ora 18.00, Slujba Vecerniei
- **Miercuri, 26 octombrie, Sf. Mare Mc. Dimitrie, Izvorătorul de mir**
 - ora 8.00, Slujba Utreniei urmată de
 Sfânta Liturhie
- **Joi, 27 octombrie, Sf. Cuv. Dimitrie cel Nou, Ocrotitorul Bucureștilor**
 - ora 8.00, Slujba Utreniei urmată de
 Sfânta Liturhie
- **Vineri, 28 octombrie,**
 - ora 18.00, Sf. Maslu
- **Sâmbătă, 29 octombrie,**
 - ora 7.00, Utrenia urmată de Sfânta
 Liturhie
 - ora 18.00, Slujba Vecerniei

Joi, 27 octombrie:

Sf. Cuv. Dimitrie cel Nou, Ocrotitorul Bucureștilor

Din Acatistul Sf. Dimitrie cel Nou, Ocrotitorul Bucureștilor Icos 1:

Îngerii cei din ceruri s-au mirat de tine, Părinte
 Dimitrie, îngerul cel pământesc, văzându-te cum în trup fiind
 ai biruit pe demonul cel fără de trup și de minunile tale
 spăimântându-se au stat cântându-ți unele ca acestea:

Bucură-te, cel ce ești om ceresc;
 Bucură-te, cel ce ai fost înger pământesc;
 Bucură-te, că nu te-ai amăgit de lăcomia strămoșească;
 Bucură-te, că ai viețuit mai presus de fire și de om;
 Bucură-te, că prin smerenie cele înalte ai dobândit;
 Bucură-te, că pe vrăjmaș, lesne l-ai biruit;
 Bucură-te, că, la fel cu Abel, jertfe prin rugăciuni ai înălțat;
 Bucură-te, cel ce trupul tău rob duhului l-ai făcut;
 Bucură-te, cel ce te-ai făcut comoară duhovnicească;
 Bucură-te, cel ce te-ai suit la înălțimea cea cerească;
 Bucură-te, săditorule de vie duhovnicească;
 Bucură-te, cel ce câștigi tuturor pocăință ca să se mântuiască;
 Bucură-te, făcătorule de minuni, Sfinte Părinte Dimitrie!

Credința și fapta

Foaie duminicală a parohiei "Toma Cozma"

Duminica a douăzeci și treia după Rusalii

Miercuri, 26 octombrie: **Sf. Mare Mc. Dimitrie, Izvorătorul de Mir**

Joi, 27 octombrie: **Sf. Cuvios Dimitrie, Ocrotitorul Bucureștilor**

Evanghelia Duminicii a douăzeci și treia după Rusalii Vindecarea demonizatului din ținutul Gherghesenilor Luca 8, 26-39

În vremea aceea a venit Iisus cu corabia în ținutul
 Gherghesenilor, care este dincolo de apă, în fața
 Galileii. Când a ieșit pe uscat, l-a întâmpinat un om din
 oraș care avea diavol și care de multă vreme în haină
 nu se îmbrăca și în casă nu mai sălășluia, ci în gropi de
 morminte. Văzându-L pe Iisus, a strigat și a căzut
 înaintea Lui și cu glas tare a grăit: ce ai cu mine,
 Iisuse, Fiule al lui Dumnezeu, Celui prea Înalt? Te rog,
 nu mă chinui! Căci Iisus porunca duhului necurat să
 iasă din omul acela, pentru că de mulți ani îl apucase,
 și-l legau în lanțuri și în obezi, și-l păzeau, dar el,
 sfărâmând legăturile, era mânat de diavol în pustie. Și l-
 a întrebat Iisus, zicând: care îți este numele? Iar el a
 răspuns: legiune, căci mulți diavoli intraseră în el. Și-L
 rugau să nu le poruncească să meargă în adânc. Iar
 acolo era o turmă mare de porci, care pășteau pe
 munte; și L-au rugat să le îngăduiască să intre în porci;
 și le-a îngăduit. Și, ieșind diavolii din om, au intrat în
 porci, iar turma s-a pornit de pe țarm în lac și s-a
 înecat. Iar păzitorii porcilor, văzând ce s-a întâmplat,
 au fugit și au dat de veste în oraș și prin sate. Atunci au
 ieșit locuitorii să vadă ceea ce s-a întâmplat și au venit
 la Iisus și au găsit pe omul din care ieșiseră diavolii
 îmbrăcat și întreg la minte, șezând jos lângă picioarele
 lui Iisus, și s-au înfricoșat. Iar cei care văzuseră le-au
 spus cum s-a mântuit cel îndrăcit. Și L-a rugat pe El
 poporul ținutului Gherghesenilor să plece de la ei, căci
 erau cuprinși de frică mare. Iar Iisus a intrat în corabie
 și s-a înapoiat. Dar bărbatul din care ieșiseră diavolii
 se ruga de El să-l lase lângă Dânsul; Iisus însă i-a dat
 drumul, zicând: întoarce-te în casa ta și povestește cât
 bine ți-a făcut ție Dumnezeu. Și el s-a dus, vestind prin
 tot orașul cât bine i-a făcut Iisus.

Din Acatistul Sf. Dimitrie, Condacul 3:

Plin fiind de darul lui Dumnezeu,
 Mucenice Dimitrie, care te lumina și
 te înțelepțea prin fapte bune, ca pe
 o scara mergând din putere în
 putere, viteaz oștaş te-ai arătat al
 cerescului Împărat, Iisus.
 Netemându-te de neputinciosul
 împărat pământesc, Împăratului

Predica Pr. Cleopa la Sfântul Mare Mucenic Dimitrie, Izvorătorul de mir - (fragment)

După cum ați auzit astăzi, în sfânta biserică s-au citit trei Evanghelii. Cea dintâi a fost a Duminicii a XXIII-a după Rusalii, când Mântuitorul nostru Iisus Hristos a vindecat un îndrăcit din ținutul Gadarenilor și Gherghesenilor. Cea de a doua Evanghelie a fost cea a înfricoșatului cutremur care s-a întâmplat în ziua de 26 octombrie, în al 24-lea an al împărăției lui Leon. Iar Evanghelia a treia a fost a Sfântului și Slăvitului Mare Mucenic Dimitrie, izvorătorul de mir și marele făcător de minuni.

Dar nu putem cuprinde într-o predică tâlcuirea tuturor Evangheliilor de astăzi. Ci fiindcă o dată în an se prăznuiește Sfântul Mare Mucenic Dimitrie, izvorătorul de mir, vom vorbi ceva din viața acestui Mare Martir, ma-re Sfânt al Bisericii lui Hristos.

Sfântul Mare Mucenic Dimitrie, izvorătorul de mir, s-a născut în cetatea Solunului, sau Tesalonic, din Grecia. Tatăl său a fost voievodul, comandantul cetății Tesalonic; și era creștin, dar ținea în taină dreapta credință, pentru marea prigoană care era atunci asupra credincioșilor creștini. El avea pe acest copil Dimitrie, pe care l-a crescut în dreapta credință cea a lui Iisus Hristos (vezi viața Sfântului Mare Mucenic Dimitrie, 26 octombrie, în Viețile Sfinților).

Și avea în palatul său tatăl lui Dimitrie două icoane preafrumoase, ferecate în aur: icoana Domnului Dumnezeu și Mântuitorului nostru Iisus Hristos și cea a Prea Sfintei și Prea Curatei Maici, la care se duceau în taină și se închinau, el și soția lui. Și îl ducea și pe copilul Dimitrie, din pruncie, să se închine Mântuitorului și Maicii Domnului, în fața acestor sfinte icoane, învățându-l pe dânsul taina adevăratei credințe în Hristos încă de la cea mai fragedă vârstă.

Dar când era sfântul Dimitrie în jurul vârstei de 20 de ani, a murit tatăl său, binecredinciosul voievod al Tesalonicului. Și auzind împăratul Maximilian că a murit și că alt voievod așa de vrednic ca dânsul nu se găsește în părțile răsăritului, a trimis oamenii săi de încredere, ca pe fiul voievodului Tesalonicului, pe Dimitrie, să-l cheme la dânsul.

Și văzându-i împăratul înțelepciunea și auzind despre vitejia lui în războaie, l-a făcut voievod în Solun, în locul tatălui său. Apoi Sfântul Dimitrie a mers îndată în patria sa, unde, în loc să prigonească și să ucidă pe creștini, așa cum îi poruncise Maximilian, a început înaintea tuturor a mărturisi și a învăța dreapta credință, slăvind numele Mântuitorului Hristos. Astfel, el s-a făcut so-lunenilor ca un alt Pavel, pe mulți aducându-i la cunoștința adevărului și dezlăcuind închinarea de idoli.

Dar împăratul acela păgân a avut tocmai în vremea aceea mare război împotriva sciților și a sarmaților. Împărăția sciților a fost în câmpia rusă, iar sarmații au trăit în Peninsula Scandinavă, unde-s Norvegia și Suedia de astăzi, în ținuturile nordice, fiind strămoșii germanilor.

Și venind împăratul de la război biruitor, a voit să aducă jertfă spurcaților de zei făcuți de mână de om: lui Apolo, lui Mornas, lui Zeus, lui Marte, zeiței Afrodita sau Venera și celorlalte.

Deci având el o mulțime de spurcați zei cărora le făceau praznice sângeroase și necurate, sau mai bine zis diavoli, cum le zice Scriptura, că „idolii păgânilor sunt diavoli” (Psalmii 95, 5), a voit să le aducă jertfe de mulțumire că a biruit în război.

Și atunci a venit cu mare fală în cetatea Tesalonicului, spre a le face mare prăznuire, și a chemat și pe Dimitrie ca să aducă jertfă necuraților zei. Iar dumnezeiescul Dimitrie, văzând că acum e vremea cea mai prielnică, cea mai bună de a mărturisi el adevărata

credință în fața împăratului, s-a îmbărbătat, amintindu-și de cuvântul apostolului Pavel, care zice: „Cu inima se crede spre dreptate, iar cu gura se mărturisește spre mântuire” (Romani 10,10).

Adică, nu-i de ajuns să crezi în taină în Dumnezeu, ci să mărturisești și cu gura, ca să te poți mântui. Această credință a Duhului Sfânt având-o în inima sa, când împăratul făcea praznic spurcaților zei și le aducea jertfe acolo în Tesalonic, Dimitrie a ieșit în mijloc și a mărturisit cu glas mare și prealuminat pe Domnul Dumnezeu și Mântuitorul nostru Iisus Hristos, că El este Dumnezeu adevărat, Care a făcut cerul și pământul și Care, pentru nemăsurata Sa milostivire, S-a pogorât până la trup și S-a îmbrăcat în firea noastră, afară de păcat și ne-a mântuit pe noi, suindu-ne iarăși – nu în rai, ci în cer.

Când a văzut împăratul că Dimitrie a avut atâta îndrăzneală să mărturisească în fața unei mari mulțimi că este creștin, a rămas cu totul buimăcit, că altele aștepta să audă de la Dimitrie.

Aștepta să audă cum îl laudă pe el, pentru că a biruit pe sarmați și pe sciți și să aducă jertfă necuraților zei. Iar el, din contră, îl aude pe voievod că-L mărturisește pe Cel Răstignit, cu toate că îi poruncise – când l-a făcut antipat – să șteargă de pe fața Tesalonicului și din toată Grecia pe cei ce cred în Cel Răs-tig-nit, adică pe creștini.

Deci, auzind împăratul mărturisirea așa de lumina-tă a lui Dimitrie, nemaiputând de furie, a trimis ostașii săi, care l-au luat și l-au băgat în temniță, să-l țină acolo spre judecată și spre moarte, până va avea vremea să-l judece.

Acest crunt împărat avea obiceiul acesta: când se întorcea biruitor de la un război, făcea mari petreceri, mare teatru, mari desfrăuri, mari jocuri, sau mari nebunii, mai bine zis. Avea obiceiul rău de a se desfăta cu circuri, cu spectacole pline de răutăți, ca să veselească pe cetățenii orașului și pe cei de sub conducerea lui.

Și printre alte distracții, avea el și un mare „Goliat” din neamul vandalilor, pe care îl chema Lie. Și îi făcea acestui preaspurcat împărat mare veselie să vadă cum acest Lie, fiind foarte voinic cu trupul și iscusit la luptă, omoară pe cei mai slabi decât el.

Deci atunci, pe acest Lie, pe acest atlet al satanei, l-au pus pe un pod înalt, iar dedesubt au pus o mulțime de sulite înfipte cu vârful în sus; și se luau la luptă cei voinici și cei slabi cu dânsul, din porunca împăratului. Mai cu seamă îi puneau pe creștini la această treabă, ca Lie acela, blestematul, tare cu trupul, să-i arunce de pe pod în vârful sulitelor, spre moartea care-i aștepta în acest chip.

Și așa preaspurcatul atlet Lie, voind să satisfacă plăcerea împăratului și să-l laude mulțimea spectatorilor care priveau această petrecere sângeroasă, acest măcel omenesc, foarte mulți oameni a doborât de pe pod și i-a aruncat în vârful sulitelor, încât bieții oameni și bieții creștini mureau cu amare chinuri.

În acest timp, Sfântul Dimitrie, fiind păzit în temni-ță din ordinul împăratului, un oarecare tânăr creștin, cu numele Nestor, s-a aprins de răvna lui Dumnezeu Atotțiitorul și nemaiputând să rabde spurcăciunile și distracțiile blestemate ale acestui crud împărat, s-a dus la marele mucenic Dimitrie în temniță și i-a spus: „Robule al lui Dumnezeu, te rog, roagă-te pentru mine, că vreau să mă lupt cu Lie, că nu mai pot răbda să văd atâta sânge creștinesc care se varsă acum”.

Iar dumnezeiescul mucenic Dimitrie, fiind în lanțuri, a binecuvântat pe Nestor și însemnându-l cu pecetea Prea Sfintei și de viață făcătoarei Cruci, i-a zis: „Du-te, frate, că și pe Lie vei birui și pentru Hristos vei mărturisi!”.

Sursa: doxologia.ro

Maria - Ecaterina vă mulțumește !

Ca proaspătă enoriașă a parohiei noastre, calitate pe care a dobândit-o după primirea Botezului oficiat duminica trecută, Maria-Ecaterina exprimă mulțumiri prin intermediul părinților George și Damiana Costin, tuturor celor care i-au fost alături în momentele atât de importante ale începutului de viață creștină în care a pășit.

De ce ne închinăm la moaște și la icoane?

Sfinții nu concurează pe Hristos, ci arată că sfințenia Celui ce este Unul Sfânt se împărtășește oamenilor care cred în El și Îl iubesc pe El. Deci, noi nu cinstim în sfinți simplul, natura umană, ci harul lui Dumnezeu sfânt și sfințitor, prezent și lucrător în natura umană. De aceea, zicem împreună cu psalmistul, „minunat este Dumnezeu întru sfinții Săi”. De ce? Pentru că sfințenia lui Dumnezeu se împărtășește sfinților și El lucrează prin sfinți, pentru că sfinții sunt prietenii Lui cei mai apropiați și oamenii care L-au iubit mult și care au dorit mult să stea în prezența lui Dumnezeu. Deci, când cinstim moaștele sfinților, noi ne întâlnim cu persoana lor, care este prezentă prin har în sfintele moaște. Mai întâi, harul Preasfintei Treimi este prezent prin rugăciune, prin post, prin nevoință, prin împărtășirea cu Sfintele Taine în sufletul sfinților, iar sfințenia din suflet trece și în trup și, o dată cu sfințirea sufletului, începe și sfințirea trupului.

Deci, noi cinstim harul sfânt și sfințitor prezent în sufletul sfântului care se află în Ceruri și în trupul lui, care se află pe pământ. Părintele Dumitru Stăniloae spunea că este o legătură tainică între sufletul sfinților din Ceruri și moaștele și icoanele lor de pe pământ pentru că, după cum sufletul înaintează în iubirea nesfârșită și în sfințenia nesfârșită a lui Dumnezeu, tot așa o parte din

Cu greu și-a putut stăpâni emoția până la lacrimi, atunci când, după întreita afundare în cristelniță, a fost primită cu brațele deschise și cu hăinuțe noi de către nași, familia Avram Gheorghe și Angelica și familia Holicov Ștefan și Maria Mihaela.

Apoi a exprimat prin chiote înlăcrimate bucuria de a avea în soborul celor șapte preoți care au oficiat, pe Pr. Constantin Simiraș și Pr. Iustinian Ionuț Răduc, prieteni ai familiei, pe Pr. Mircea Stoleriu, Pr. Aurel Mărgineanu și Pr. Vasile Vicovan, în calitate de uncheși, pe Pr. Mihai Mărgineanu fericitul bunic pentru a cincea oară, dar și pe ... Străbunicul, Protos. Arsenie venit de al mănăstirea Vorona.

Mare bucurie i-au prilejuit membrii Corului parohial care au intonat atât de maiestuosos imnele religioase și răspunsurile la slujbă

Este profund recunoscătoare bunicilor Gheorghe și Georgeta Costin și Gabriela Mărgineanu, celorlalți uncheși, mătuși și verișori, precum și tuturor celor care au participat la slujbă și au înconjurat-o cu atâta dragoste. Își dorește foarte mult să îi fim alături și în toate celelalte momente ale urcușului ei pe treptele devenirii și afirmării în viață.

sfințenia sufletului se împărtășește, se comunică și sfințitorul moaște și sfințitorul icoane ale sfinților respectivi. Dar, desigur, pentru aceasta trebuie ca omul să fie dotat cu credință puternică și să aibă simțul prezenței lui Dumnezeu în viața lui și în lume. Sfântul Apostol Pavel spune că omul lumesc, firesc, omul autosuficient nu înțelege lucrurile duhovnicești. Numai omul duhovnicesc, care e legat prin credință și iubire cu Dumnezeu înțelege lucrurile duhovnicești.

Și aici se vede această legătură cu fețele pelerinilor care, după ce stau ore întregi la rând, așteptând în rugăciune, cu evlavie, să se închine moaștelor sfinților au o bucurie atât de mare, încât uită de osteneală, de frig, de oboseala care s-a acumulat prin venirea de la distanță, aici. Această bucurie, bucurie din bucuria Duhului Sfânt este secretul mare al mulțimii credincioșilor care-i iubesc pe sfinți și-i cinstesc. Credincioșii care vin aici sunt, deci, martorii prezenței harului Duhului Sfânt în moaștele sfinților. De aceea și se spune în popor că nu mă rog sfântului care nu mă ajută, în schimb mă rog sfântului care mă ajută.

Preafericitul Părinte Daniel,
Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române
(Cuvântul ierarhului - site www. Doxologia.ro)